

in virosque iure descriptis et q̄ dicitur facta i. e. o. i. Et vide plures
 oppolitiones et q̄ oca ad materia quas scripsi i. c. i. h. s. q̄o tēpo. mi
 les 2. c. i. remissionibus ibi adductis et p̄ Jacardis. i. sūma u. g.
 feu. amir. sub rubrica. an dñs iure vasallo possit ius q̄ by. c. 2. Ja.
 q̄ **Adidam obli.** Adaptatur istud capituluz ad rubricam nostram hoc
 modo. quia sicut feudū nō potest cōstitui sup̄ pigno
 re mediante pacto legis cōmissione vt. s. in. c. i. Ita
 quoq̄ nō potest cōstitui sup̄ pignore mediante p̄scriptioe nisi di
 cta p̄scriptio sit longissima ānozum. xxx. in qua cōtinue dictum pi
 gnus sit possessus tanq̄ feudū sine aliqua interruptioe et hoc dñs
 ratur in isto caplo. Quidā m̄i asserētes q̄ istud caplin cū capitulo
 precedenti nō cōgruāt rubricae nostre posuerūt vna nouā rubricam
 talis forme vsz dñs mediolanēsis et sub qua supposuerunt ista
 dno capitula que rubrica cōmunit nō habet neq̄ est tendenda vt
 dicit glo. prima bic postea et laius dicit. s. in. c. p̄rio et. Quidē istō
 capitulū in p̄tes tres. In prima ponit thema et questio ad detemi
 natio ipsius q̄ntis per sacramētū vasalli possidētis et iurare volē
 tis cum duodecim sacramentalibus. In sc̄da p̄ sacramētū domi
 ni si vasallus non vult iurare. In tertia declarat q̄ iuris quando
 neuer ipsos vult iurare. sc̄da ibi dicit ipse. terna ibi q̄ si ita. Laus
 Possidētis pignus tanq̄ in feudū pacifice et quiete p̄ ānos trigin
 ta illud in futurū pro feudo tenebit si iurauerit cū duodecim sacra
 mentalibus esse feudū et possessus cōtinue toto dicto tempore iure
 feudi si vero iurare noluierit tunc stari debet sacramētū domini iu
 rantis cū duodecim sacramentalibus in cōrariū. Neutro autē volē
 te iurare tūc ipse possidētis inuestiri per dñm. b. d. P̄mittit
 que sicut tales sacramentales et qualiter iurare debet vt dicit supra
 de bis qui feu. da. po. in. s. hoc quoq̄. In tertia obliuigant sub
 eudi pro pignore et tradidit tunc certa quantitate pecunie mitate.
 Ibi militi. vasallo vt no. s. de feu. sine col. nō amitt. in. c. i. q̄ dēz
 miles erat etiaz vasallus d̄ alia re. adem intelligas etiā d̄ dominus
 pignoraliter istam terrāz alicui extraneo q̄ nō fuisse vasallus q̄ in
 hoc nō est vis fm̄. In. d. yser. Ibi deinde subaudi mortuo iaz do
 mino pignozante et vasallo mutante per id q̄ sequit. Ibi longū
 tempus. i. longissimū triginta ānozum vt. i. p. Ibi filius militis sub
 audi q̄ perbat inuestiturā dicit feudi infra ānū et mensē m̄i vt sup̄
 miles. vel si nō erat vere miles q̄ tūc infra ānū et mensem si eras
 quo tempore. miles in. c. i. et ibi dicit filius militis recusat velle
 inuestire dicit q̄ erat pignus. vasallus vero replicat allegabat
 p̄scriptōem et super hoc vertebatur questio. Ibi inuestiturā. i. inue
 stiturā vt. s. in. primo. c. i. in prin. Ibi p̄ dicit. i. do. c. o. r. o. s. seu magi
 stri sicut fuerunt oberius d̄ ozo et girardus capapisti vt. i. s. d̄ feu.
 vasal. sicut. inter. in. c. i. et sic p̄ q̄ ista materia feudalis continet in se
 sciam vt dicit. s. de bis qui feu. da. po. in. s. hoc quoq̄ in feudo no
 tabili. Ibi laudauerit. i. i. n. e. i. t. a. u. e. r. i. t. b. i. c. est q̄ sitia arbitri appel
 latur laudū. facti. de p̄ro. inter. vasal. et epi. in. c. i. Ibi in electione
 et hoc ideo est q̄ by p̄scriptōem pro se ad mouendū indicē ad sibi
 delectū vt. i. s. d̄ feu. rec. feu. in. s. sacramētū. Ibi parē suū q̄dam
 post ista verba subaudi tūc a domino suo post inuestiturā defunctio
 et. Sed alij non subaudiunt q̄ habent dicta verba postea in t. c. e.
 melius et ita cōmunitur habetur p̄oat dicit glo. l. a. b. c. postea. Et
 aduertē q̄ est forma iuramētū q̄ filius vasalli monui iurare debz.
 Ibi cōtestatio. interruptio p̄scriptōis que fit nō solū p̄ lūis conte
 statōem sed etiaz per solam suentōem faciam per executōem vt
 in. l. sicut. C. d̄ p̄script. xxx. ānoz et sensu glo. bic postea in. s. Ibi ne
 cesse by subaudi si vult obnuere. nam bene possit recusare si vellet
 vt statim infra sequit. Ibi inde. de ea re pignozū obligata. Ibi d̄z
 id est necesse by. No. q̄ p̄scriptōem. xxx. ānoz quis defendi
 tur in feudo vt siq̄ rem aliquā possiderit tanq̄ in feudatuz dicto
 tempore cōtinuato et seruatiū pro ea tanq̄ vasallus domino. et ibi
 buerit defendit sibi eam tanq̄ feudaliē vt bic et. i. s. d̄ feu. sicut. cōro.
 in. c. i. quis per triginta. In hoc tamen est differētia in qualitate de
 feudatū et obtinendi quoniam si fuit semper possessa tanq̄ feuda
 lis et d̄ ea sunt p̄stita seruata tanq̄ d̄ feudatū. Iste cōstet q̄ vnq̄
 alter titulus p̄ce s̄erit nisi iure feudi. q̄ tunc ipse vasallus cum obui
 noit abfz alioquo alio sacramētō. et ita intelligitur dicit. l. s. q̄s per
 xxx. Si vero cōstet q̄ alter titulus a principio p̄cesserit. titulus pi
 gnosis iūc si vasallus postea recognoscat a domino tanq̄ feuda
 lem et eam iure feudi possiderat per ānos triginta sibi poterit eam
 defendere cū modo iuret cū. i. s. sacramentalibus fm̄ formatuz bñius
 capitulū. vbi autē vasallus probaret al. qd de inuestitura sed nō ple

ne iūc sola ānalis possessio simul iūceta cum dicta p̄scriptioe iue
 stitūre ipsuz iuraret mediante suo simplici iuramētō vt. s. in. p̄mo.
 la. c. h. in. s. que iura ita ad cōcordiā reducenda sunt vt dicit in. s. c.
 siquis p̄ triginta in vltimo notabili. Si vero vasallus possidētis
 minus āno dic vt dicam. i. qd sit inuestitura in. s. si vero vasallus.
 Quidā itaq̄ ad intelligentiā bñius capituli aduertendū q̄ ratio
 dubitandi potuit esse q̄ in rei veritate nō fuit a principio data rea
 in feudam. sed obligata pro pignore. vnde cum constaret de causa
 primitiua vera v̄ pignozū videbatur q̄ ex tempore non deberet
 posse p̄sumi alter titulus nouus nisi probaretur. Ibi certis anōis
 cum sua materia. C. de pac. Sed ratio decidendi fuit propter fuis
 tia que recepit dñs a vasallo ip̄m longissimo tēpore tenēdo et re
 parando tanq̄ vasallū nec vnq̄ p̄ tantū ip̄s faciendo mentōz q̄
 esset pignus ex quo magna insurgit p̄scriptio vt intelligatur feu
 dum cōstitutū dato q̄ nunq̄ fuerit inuestitus et hoc sensu glo. bic
 postea in prin. i. v̄ q̄ ad verū. quid ergo tē. No. q̄ p̄ receptō
 nem solam seruatiō nō in d̄cur cōtinuo feudotum nisi p̄scri
 pta longissimo tēpore vt patet ex p̄dictis que p̄scriptio debet esse
 cōtinuata et nō interrupta vt probatur in hoc t. c. Et ex bis potest
 auferri ad quēstionē q̄ ita offerendū nō tollatur p̄scriptioe lon
 gi temporis. nec credentes. C. de pig. act. et in glo. l. a. b. c. bic post
 ea. Quidam autē tollat p̄scriptioem longissimā plene dicit supra
 eo. in. c. i. in questioe. iij. No. ex sc̄da parte bñius capituli qd
 quāq̄ negatiua nō sit de sui natura probabilis. L. actos. C. de pro
 ba. tamen p̄ iuramentuz potest explicari. facti. c. h. supra n. p̄o. r. o.
 No. ex hoc t. c. vbi causa venit p̄ iuramētū decidēda et neu
 tra partium velit iurare q̄ tunc debet decidi causa pro possessore
 bic et in dicto. c. h. supra titulo proximo. No. q̄ iure p̄scripta iu
 re feudi habet locum successio. Et est ratio q̄ cū p̄scriptio egpare
 tur veritati p̄ no. in. l. i. C. de seru. et aqua. p̄inde debet esse ac si fuis
 set vera inuestitura in qua etiā si feudū sit nouum succedunt descē
 dentes. vt supra de bis qui feu. da. po. in. s. et q̄ in infra de natura.
 succ. feu. in. c. i. Quidē cū gl. in v. qd ergo qd si iste q̄ posse
 dit re pignozatuz tanq̄ feudū ceciderit a possessione an possit di
 ctam rem vendicare. Et respondet glo. q̄ licet attenda tamē difficulte
 que ponitur in. l. siquis emp. dñs. s. i. C. de p̄scrip. xxx. ānoz vsz q̄
 aut fuerat bone fidei possessor et tunc ageret cōtra omnes p̄ter q̄z
 p̄ra dominum. Aut fuerat male fidei et tunc nullo modo ageret.
 sed solū possit se defendere dū possidet et hoc voluit ista gl. vsz
 ad verū. sed qd dicit tē. que bene loquitur sc̄dm opi. Ibi ibi post
 tam. Quis autem deberet p̄ferri in vendicando a tertio posses
 sore an ipse vel dominus dic qd ipse qui p̄scripti ar. ff. de p̄o. cur.
 lin. cause. et si. si ager. vecigal. vel emp. pe. in. l. i. s. in. Jaco. de
 are. De bñis tamē q̄ntibus dic melius et copiosius vt scripsi in d̄
 c. c. siquis p̄ xxx. in prima q̄ntē. Ep̄. vsz dicit glo. supra ea q̄
 hic dicantur ea forma iuramētō quoniam videt iste t. c. diuersi s̄
 care formā iuramētū p̄standi a filio vasalli ab eo iuramētō qd p̄
 stare debet filius domini. Quod patz q̄ filius vasalli iurat patrē
 suū post inuestiturā mortuū et se tenuisse rem p̄ feudū triginta an
 nis. et q̄ p̄ dictū tempus nō fuit facta interruptio et sic iurat d̄ ho
 mine certo. sed filius domini solū iurat vasallū defunctū nō fuisse
 inuestitū de dicta re pignozū obligata et sic iurat de homine incert
 to. Constat autē nō esse hēdas differētiā inter sacramētā succes
 sōem vt supra n. p̄o. r. o. c. i. in prin. Quare dicit ista gl. qd hoc
 iuratur nec aliter loquitur vsz ad verū. sed cū nō sufficit tē. Sed n̄
 dicit q̄ imo ista iuramētā egparant et q̄ eodē modo ambo iu
 rant. Nam filius militis iurat patrē suū a domino inuestitum nec
 certificatur alter dominū. Ita et eodē modo filius domini iurat
 militem defunctū inuestitū nō fuisse nec aliter certificat. Et sic a
 pari procedant ista iuramētā. Sed de hoc an ista iuramētā egpar
 tur in omnibus seu. discrepat. vide qd dicit supra n. p̄o. r. o. in. c. i.
 si. sup̄ glo. vi. Quidē cū dicta gl. v̄ r̄ i. sufficit filio domini de
 functi probare interruptioē p̄scriptiois cuz p̄m̄bulo titulo p̄
 gnosis abfz eo q̄ iuret. Et respondet glo. q̄ sic vbi filius vasal
 li solam fundat ius suam in p̄scriptioe nec hoc negat in isto t. c.
 Sed vbi filius vasalli fundat ius suū in inuestitura tunc secus eēt
 quia talis probatio tunc nihil releuat probata inuestitura p̄ fili
 um vasalli. vnde cū i. t. c. n̄o iste filius vasalli fundat ius suū; solū
 in ista longissima p̄scriptioe pignozū sufficit probari ip̄m iur
 ruptioē etiā p̄ simplici missione c̄reacionis. d. l. sicut. C. de p̄scrip.
 xxx. ānoz. Et hoc modo habes expedituz istā glo. vsz ad finez
 licet nō ita dare loquatur sit. Ep̄. ab extra de. c. i. in. s. i. d̄ capl.

2 in feudis omnino p̄scripto

Magister p̄
iuris gl. h. i.